

בבא מציעא נז

עניין: ב' הערות בעניין המיעוטים של תשלומי כפל

חידושי המלבי"ם

הנה היסוד ונסים של כלל ופרט וכלל נסמך על ההגיון הלשון דכשהאדם רוצה לגלות את רצונו נדינור או נכתנ לילך אל איזה מקום או לעשות מה, הוא מתחיל תמיד בתיבה שהוא כללל. כגון אני הולך, שמורה הכלל על ההליכה שאין לה סוף, ומוכרח מיד להגבילו נפרטל לפרוט את המקום אשר רצונו זה ללכת שמה, ומדה זו מוכרחת נכלל שפה ולשון, וזה שאמרו ח"ל אין נכלל אלל מה שנפרט, ופלוגתתם רק אם מוסיף עוד כלל אחר הפרט שהוא ודאי נתורת ריבוי רק נמדת כלל ופרט וכלל הכלל השני אינו מרצה אלל כעין הפרט דהלל הוא עיקר נלשון חלל היא הסנרה של ר' נחוניל נן הקנה — לדרוש את כל התורה כולה נכלל ופרט ונדרך הזה הלך גס ר' ישמעאל תלמידו ושאר הדנר עיין נשנועות דף כ"ו ע"א, וננל קמל דף ס"ב ע"ב.

אור החיים שמות כב, ו

אל רעהו. רבתינו ז"ל (ב"מ נ:): אמרו [רעהו] ולא של הקדש. ונראה לי לתח טעם הדבר, שהוא לטעם עצמו שזיה ה' לפטור ננעלים, ושפיר יקרא האדון נעליו של הקדש עמו, של כל נפקד, שאין לך שעה ורגע שאין ה' עושה פעולה עם האדם נין ננחנת גופו נין ננחנת נרכיו: